Aº. 1819. Nº. 73.

LEYDSE COURANT.

VRIJDAG DEN 11.

OOST-INDIEN.

VERVOLG *van* BATAVIA den 30 January. Door Hunne Excell. de Commissarissen-Generaal zijn benoemd tot Hoofd-Commies bij den Oostvanger-Generaal, de Heer *H. L. Senn van Basel*. Tot Super-Intendent over het Vendu-Departement, de Heer *J. B. van Liebsherr*; en is voorts bij die gelegenheid de Commissie van Super-Intendentie over hetzelve Departement, bij besluit van den 11 July 1817 benoemd geweest, onder dankbetuiging voor derzelver diensten, van de verdere waarneming ontslagen.

Zijne Excellentie de Secretaris van Staat, Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indiën, heeft, bij onderscheidene besluiten, de navolgende benoemingen en plaatsingen gedaan, als:

Bij den algemeenen Staf. Tot Kapitein-Adjoint, den Kapitein *A. de Winter*.

Geneeskundigen dienst. Tot Chirurgijn der 2de Classe, de Chirurgijns der 3de Classe *G. van Zuijlen* en *H. Verbrugge*.

Bij het 5de Regiment Infanterie. Tot 2den Luitenant à la suite, den 2den Luitenant *D. J. Botschijn Meurs*.

Bij het 20ste Bataillon Infanterie. Tot eerste Luitenant, de 2de Luitenant *Webbelt*. Tot 2den Luitenants, den 2den Luitenant *Beijm*, en den Sergeant *Warendorp*, van dat Bataillon.

Bij het 22ste Bataillon Infanterie. Tot 1sten Luitenant, den 2den Luitenant *Ebbens*. Tot 2de Luitenants, den Onder-Adjudant *Schoonacker*, van dat Bataillon, en den Sergeant-Major van het 23ste Bataillon *Delian*.

Bij het 25ste Bataillon Infanterie. Tot 1sten Luitenant-Majoor, den eersten Luitenant *Sweni*. Tot 1sten Luitenant, den 2den Luitenant *Blanke*. Tot 2de Luitenants, den 2den Luitenant *van Geen*, den Onder-Adjudant *Halvemaan* en den Cadet van het Militaire School *Bakker*.

Bij het Bataillon Pionniers. Tot 2den Luitenant, den Cadet van het Militaire School *W. R. de Sturler*.

Bij het 7de Regiment Huzaren. Tot 1sten Luitenant à la suite, den 1sten Luitenant *Martini*. Tot 2de Luitenant à la suite, den 2de Luitenant *Rafeuz*.

Bij het Corps Bengaalsche Lanciers. Tot 1ste Luitenant à la suite, den 1sten Luitenant *J. Revius*.

Voorts zijn op derzelver verzoek honorabel uit Zr. Ms. Militairen dienst ontslagen, de Major *Muller*, van het 5de Regiment, en de 2de Luitenant *Haringa*, van het 22ste Bataillon.

ZWEEDEN.

EXTRACT *uit een Particulieren* BRIEF *van* STOCKHOLM den 18 Mey. "Gij hebt U tot mij gewendt, zonder mij te kennen, enkel op mijnen naam, als Historieschrijver: Uw vertrouwen doet mij eer aan; ik zal hetzelve niet misleiden, en U als een vrije Scandinaaf, die de waarheid even zoo zeer als de vrijheid bemind, antwoorden. Gij will zekere berigten hebben over de geruchten van Oorlog tusschen Zweden en Rusland, Denemarken, Pruisfen, en kortom in het geheele Noorden. Geruchten welke de Duitsche en Fransche Aristocratie van verscheide kanten met zoo veel welgevallen verspreiden. Zulke berigten kunnen geheel en al de oogmerken begunstigen van dusdanige onverbeterlijke Aristocratie; door bestendige verspreiding derzelve mogt gij zelve daarin kunnen geloven; misschien zijt gij daartoe reeds geraakt. Men weet dat derzelver voedzel uit herfenschimmen en misleidingen bestaat. Wacht U wel van zulke geruchten verder voort te planten, die in de holle en kreuke herfenen der duisterlingen van het Noorden en Zuiden ontstaan zijn.

Zweden heeft geen lust om zijne Naburen aan te randen; het verlangt van dezelve niets, noch wil deszelfs grenzen niet uitbreiden; overigens geven deszelfs financien ook de middelen niet aan de hand, om aan eenen aanvallenden Oorlog te denken. Wil men dan Zweden in zijn binnendeelen aanvallen? Tot welk doel? uit welk belang? Zoude hetzelve wegens de regeling eener afrekening met Denemarken, of wegens een gedeelte der schulden van Noorwegen zijn? Dit is echter eene oorlogs-zaak van zeer geringen aart, die geheel tot het gebied der Onderhandelaars, Berekenaars en Diplomaten behoort. Een Oorlog welke men deswegens ondernam, zoude weldra veel grooter sommen verslinden dan het betwiste capitaal bedraagd. Onze Noordsche streken zijn niet rijk. Het kostbaarste metaal voor ons, hetgeen wij in overvloed bezitten, is het IJzer; dat kan oogenblikkelijk de armen van honderd duizend en meer Burger Soldaten wapenen.

Wanneer de vreemdelingen ons een gehaat juk wilden opleggen, wanneer wij onze vrijheden, en alles wat ons lief is, verdedigen moesten, zoo zouden alle onze kinderen toefnellen, en wij zouden even zoo veel strijders als mannen tellen. Die strijd zoude den aanvaller weinig uitzichten voor de toekomst opleveren. Ons land is vol gebergten, die van diepe afgronden doorsneden zijn. De Zeeën, Vloeden, Stroomen en Engtens zouden bij iederen stap onze vijanden ophouden; en wanneer de Natuur ons rijkelijk van Thermopylen voorzag, geloof ik, dat het tegenwoordig geslacht ook eenige Leonidasfen zou opleveren, om dezelve te verdedigen. Ik ken dezelven; er zullen zich zulken opdoen, en onze Soldaten zullen even zoo getrouw hunne Aanvoerders aankleven, als deze het hunne wapenbroeders zullen doen.

Het zal geen niet nodig zijn, om den een noch den ander onder onze oude Rijksheeren, noch onder onze Kamerheeren of Cabinetsleden te zoeken. Die Dwang-weelde der Hoven, die sieraden der Zijkamers, zijn in het opene veld niet alzoo zo nuttig. Onze tijd behoeft zulke verdedigers niet. En zonder die geenen te bezwaren, welke oude Heeren betreuren, die oude gewoonten en oude betrekkingen behouden, die met verrukking de altaren van het despotismus weder willen oprigten, om de Hoogepriesters van Afgod-heelden te worden, zal het Vaderland talrijke dappere verdedigers vinden, die niet alleen bereid zijn, om van deszelfs weldaden te leven, maar ook voor hetzelve te sterven. Gij zult zulke lieden onder alle classen der samenleving vinden; bij onze goede landlieden, bij onze bezitters van goederen, bij onze berg- en huthewoners, die in het geheel geene kleederen met sterren dragen. De eer is niet uitwendig op hunne borst gehecht, of in hunne knoopsgaten gevestigd, maar zij gloeit in hunnen boezem, en doet hunne harten voor Vrijheid en Vaderland kloppen. De *blaauwe Kinderen*, (zo als de Zweedsche Soldaten onder Koning Karel XII. genaamd werden,) hebben eenige Erven nagelaten. Hun geslacht is in de jongste oorlogen, onder den laatsten Gustaaf, niet geheel uitgedelgd, en dit geslacht zal verre beter als elk ander door roemrijke daden, de zuiverheid van deszelfs borsprong en wettelijkheid doen blijken.

Welk woord ontvalt mij daar even! In den naam der wettelijkheid, zeggen de Duitsche en Fransche aanhangers van het Leen-stelzel, zal Rusland Oorlog tegen Zweeden beginnen. Wij veroorloven ons die ultra-wettelijke Heeren te vragen, wat dan aan onze wettigheid ontbreekt? Een Prins, die door de vertegenwoordigers van het Zweedsche volk op den Rijksdag te Oerebro wettig benoemd, en wiens benoeming door het volk zelfs bekrachtigd is, beheerscht thans op eene constitutioneele wijze dit land. Als Kroonprins volgde hij reeds wettig den Prins van Augustenburg; als Koning volgde hij niet minder wettig den Koning Karel XIII. die hem als Zoon had aangenomen. Alle Europesche Mogendheden hebben hem bij zijne troonsbeklimming als Koning van Zweden erkent. Geweld van wapenen heeft deze erkenning niet vergezeld. Onder welk voorwendsel zou zich Rusland in iets mengen waar over thans geene vraag meer is? Heeft Zweden voor de wettigheid van Iwan de wapenen opgevat? Heeft het zich in die onderscheidene veranderingen gemengd, welke wegens de troons-opvolging in de onderscheidene Stamhuizen, die thans in Europa regeeren, plaats gehad hebben? De Hemel behoede het zich ooit in zaken te mengen, die hetzelve niet aangaan. Men laste ook daar tegen Zweden vrij en rustig in zijne Gebergten.

Wat de Oorlog tusschen Zweden en Rusland, de eerste aanleg tot dit schrijven, betreft, zo beschouw ik dezelve bij de leeftijden der beide Vorsten, die de beide Rijken beheerschen, als onmogelijk. Zij hebben zich onderling leeren kennen en waardeeren. De Grondwetten, welke de Koning Karel Johan verklaard heeft, om het welzijn, de waardigheid en onafhangelijkheid van Zweden te verdedigen, zijn dezelfden, welke Keizer Alexander openlijk te kennen heeft gegeven. Het caracter der beide Souvereinen moet de duurzaamheid der vriendschap waarborgen, die sedert langen tijd tusschen hen bestaat, en die vriendschap zal, zo wij hopen, nog veel langer den vrede en de rust van ons Vaderland waarborgen.

SPANJEN.

MADRID den 30 Mei. Sedert het tijdstip, waarop Ferdinand en Isabella begonnen zijn met het oprigten van eene Militaire Zeemagt in Spanjen, heeft dit Rijk zich nimmer in zulk eenen belagenswaardigen toestand bevonden, dan waarin hetzelve thans verkeert. Om zich een juist denkbeeld van zaken te vormen, moet men tot het jaar 1700 terug gaan, toen Koning Karel IV. de onbegrijpelijke zwakheid had, om met de Fransche Republiek een aanvallende en verwerende verbintenis te sluiten. Het is van dat tijdstip af dat de rampen van ons Zeewezen niet hebben opgehouden. Dezelve was toen saamgesteld uit 85 Linieschepen, waar van er 20, van 80 tot 130 Stukken. Zes- en zestig bevonden zich daar van in dienst, en de meesten der overige moesten gerepareerd worden. Het getal der Fregatten, Corvetten en andere ligte Schepen waren geëvenredigd aan dat der Linieschepen. De Marinieirs bestonden uit twaalf Battaillons, ieder van duizend Man, en de Artillerie uit twintig Brigades, uitmakende drie duizend Man compleet. De drie Militaire Havens van Kadix, Carthagena en Ferrol hadden ontzachlijke Timmerwerven, Arsenalen en Magazijnen, welke van al het noodige voor den Zeedienst opgevuld waren: die van Carracas voorsl. trokken de verwonderinq naar zich van alle de vreemdelingen, die dezelve bezochten. Onze verbindtenis met Frankrijk, en de onregtvaardige vijandelijke inval, welke daar van gene den noodlottige gevolgen geweest is, heeft alles vernield. Onze Zeemagt is vernietigd, onze Arsenalen zijn ledig, en men zal in de Magazijnen geen Timmerhout meer vinden om slechts vier Oorlogsche te bouwen. De Infanterie en Artillerie zijn gehezigd ter verdediging van het Vadesland, en men ziet van die schoone Corpsen niets meer dan de dapperste overblijffelen. Het Departement van Ferrol trok van Navarre buitengemeene eiken Boomen voor de bouwing der Schepen; die van Kadix en Carthagena hadden dezelfde bronnen, in de vier Koningrijken van Andalusiën; thans zijn die Boschen, om zo te zeggen, vernield. Het eiland Cuba verschafte ook eene groote hoeveelheid eiken Boomen, die men te Carracas bezigde: deze bron maakert ons ook, door de ontoereikende transport-middelen, en door dien de Zeeën door Kapers onveilig gemaakt worden. Van eenen anderen kant, brogten de Hollanders ons uit het Noorden, Roudbonten, Vlas en andere koopwaren; doch deze artiyementen zijn thans zeer zeldzaam. Hier toe dus dat, door eene reeks van ongelukkige omstandigheden, de Spansche Zeemagt is vervallen is, waar uit dezelve bezwaarlijk weder zal opkomen. Daar uit is voortgevloeid, dat het Gouvernement genoodzaakt is geweest zich tot Rusland te vervoegen, om daarvan eenige Schepen, tot de groote Expeditie te verkrijgen; doch ongelukkig heeft die hulp niet aan de gekoesterde verwachting beantwoord, want die Schepen zijn, in weerwil van alle de daaraan gedane reparatien, van een zeer slegt maaksel. Zodanig zijn de oorzaken, welke meer dan een jaar het vertrek van de groote Expeditie naar Zuid-America vertraagd hebben; de Nakomelingschap zal moeijelijk geloven, dat de toerusting van een Spansch Esquader zoo moeite gekost heeft, daar er voor tegenwoordig nodig waar, om 30 Linieschepen en 30 Fregatten tot onze havens te doen loopen.

Het Gouvernement heeft vijf jonge burgten uit de verschillende gedeelten van Zuid-America ontvangen, dewijl

(*Het vervolg op de kant van een Blad.*)

wijzen van dezelve in onze eenige Courant publiek worden gemaakt, zo wordt daaruit algemeen besloten, dat zij niet gunstig zijn. Intusschen heeft de handel eenige bevorderen van dezelfde, welke den toestand der zaken aldaar beter kennen, niet als voordeelig afgeschetst. De Hollandsche overgedragen was, en over negen mannen aan haar ingetuimd zou worden. Onze berigten meldde verder, dat algemeen aan de Havannah gezegd en door veelen geloofd werd, dat eene cessie van Cuba aan Engeland met de daad had plaats gegrepen, en dat bij zondere brieven uit Jamaica eene strekking hadden tot bevestiging van dit gerucht. Naar men zeide werd dit berigt mede bevestigd in te Charlestown ontvangene brieven, die verder zeggen, dat men aan de Havannah bevonden had, dat het Zuiden oorsprong had uit eenen brief van den Spanschen Ambassadeur bij het Hof van St. James, aan deszelfs vriend aldaar."

De *Courier*, die dit berigt overneemt, zegt geen woord omtrent deszelfs inhoud.

De President der Vereenigde Staten zet zijne rondreizevoort, op welke hij den 4 Mey Charlestown verlaten had. Onze ministeriële bladen maken saamerkingen op de, van de steregelen der republikeinen zoo zeer afwijkende militaire praal, die hen hoofd van het Amerikansch Gemeenebest alom verzeld. Overal wordt hij met grooten verbied ontvangen. — Er had een gerucht geloopen dat het Congres spoediger dan op den door de Constitutie bepaalden tijd zoude vergaderen, dan, dit wordt door het half officiel Dagblad tegen gesproken, het geen daarmeê bij voegt, dat de algemene verondersstelling van een te kort in de inkomsten geheel van grond ontbloot is, dewijl de ontvangst de uitgaaf betrijdt, zo Met te boven gaat. — Onderrusschen is het zeker, dat de handel, Vlinders, sommige takken van dezelven, in eene week tijds hebben meer dan 40 Huizen, in Katoen doende, opgebouden te betalen. Het geldgebrek was

(*Het vervolg op de volgende Blade.*)

wijnen slechts opgenomen te hebben, om zijn Vaderland van de onregtvaardige opvolgers der eerste Spanische veroveraars te verlossen. Het schijnt, dat dit opperhoofd tot dus verre slechts nog eenige honderd manschappen onder zijne beveleu heeft; maar men vreest een naam, welke, zelfs onder de onwetendste lieden, door de overlevering bewaard is gebleven.

GROOT-BRITANNIEN.

VERVOLG *van* LONDEN den 2 Junij. Een te Liverpool aangekomen Schip, heeft, zeven dagen zeilens van Jamaica, een onregelijken IJsberg ontmoet. Twee dagen te voren was de koude zo sterk geworden, dat de Thermometer van 44 graden zakte.

De Noord-Amerikaansche bladen, die uit Boston tot den 17 Mei loopen, spreken nog alzoo van het gerucht eener vaste vrede met Cuba. Zie Hier wat een Savanna's blad, omtrent dezelve inhoudt:

"Wij hebben een Heer gezien, zoo even met de *Post*-

Het Dagblad *the Courier* deelt eenen brief mede van *Gustaaf de Vierde*, gewezen Koning van Zweden, welken hij doet voorafgaan van de volgende aanmerkingen:

„Wij hebben de eere gehad om van den voormaligen Koning van Zweden de hierna volgende mededeeling te ontvangen, en wij onderwerpen dezelve aan het publiek, overeenkomstig zijn verzoek. Zij is in het Engelsch geschreven, en naauwkeurig in den vorm als wij die thans voordragen. Het is wel bekend dat de Zoon van Gustavus IV. geweigerd heeft eenen formeelen afstand te doen van alle zijne toekomstige aanspraken op den erflijken troon van zijne familie. Wij weten niet uit welke bijzondere beweegredenen hij gehandeld heeft; maar wij denken dat over dezelve een belangrijk licht verspreid wordt in het volgend stuk uit de pen van den Koning. Wij doelen inzonderheid op de derde voorwaarde aan de overledene Koningin van Zweden voorgeschreven, toen de opvoeding van hare Kinderen aan hare zorg werd toevertrouwd."

„Voorts zullen wij aanmerken, dat zijne Majesteit zijnen vorigen tytel van Graaf van Gottorp heeft laaten varen, en zich zelf thans noemt *Colonel Gustafsfon*, welke ondertekening gevoegd is bij de volgende voordragt.

„Veele dagbladen artykelen medegedeeld hebbende, aangaande Prins Gustaaf, Zoon van Gustavus Adolphus den vierden (Gustafsfon), voormaligen Koning van Zweden, is het noodzaaklijk op te helderen wat gezegt is, ten aanzien van dien jongen Prins, en het publiek beboord niet langer onkundig te blijven van alle onwettelijke en onverantwoordelijke handelingen van de laatste drie jaaren."

„Het is tijd om bekend te maken, dat geheime kunstgrepen zijn gebezigd geworden, om den Prins van zijnen Vader te scheiden, aan wien hij niet alleen de eerbiedigste verschuldigd is, welke de natuur ons inboezemd voor onze Ouders, maar bovendien een gevoel van persoonlijke dankbaarheid aan zijnen Vader, die aan hem een groot gedeelte heeft overgedragen van den aanmerkelijken eigendom, op hem vervallen van zijne Moeder, van gezegende gedachtenis, wijle de Koningin van Zweden, en waarvan hij het overschot onder zijne andere kinderen verdeelde."

„De Vader van Prins Gustaaf, die in den jare 1812 van de Koningin, zijne Gemalin, werd gescheiden, gaf aan haar als de Moeder van zijne Kinderen, het onbedelzinnigste bewijs van zijn vertrouwen, met aan hare Majesteit over te laten, niet alleen de opvoeding van de Prinsessen, maar ook die van den Prins Gustaaf. Evenwel, onder drie voorwaarden, namelijk: vooreerst, dat derzelver opvoeding overeenkomstig met den Godsdienst zou zijn, in welken zij geboren waren; ten tweeden, met den rang die zij in de wereld hadden, en ten derden, met de pligten, tot welker vervulling zij ten eenigen dage konden worden opgeroepen."

„In het vervolg ontving de Koningin eene nieuwe blijk van vertrouwen van haren vorigen Echtgenoot, met aan haar het beheer over te geven van de hovengemelde erfenis, afgestaan ten voordeele van zijne Kinderen, herwelk bepaald was door het Zweedsch Gouvernement, en ter beschikking van Hare Majesteit geteld."

„Eindelijk, van dat oogenblik af scheen zij besloten te hebben om volstrekt tegen den inhoud van de haar voorgeschreven voorwaarden te handelen, juist op dezelfde wijze als haren Zoon, die, overeenkomstig dezelve, bij zijne komst tot jaren (dat is) tot zevenjarigen, zich zelven bij zijnen Vader had te vertoonen, en met denzelven raad te plegen, ten aanzien van zijne toekomstige bestemming, doch op dien tijd weigerde zulke te doen; verklaarende Zich zelven onbevoegd, en verwierp de uitnodiging van zijnen Vader, zijnen Vriend en Weldoener. — Aangezet door zijne Koninglijke Moeder, weerhield hij in het vervolg den gehoorzamen zoon de bevelen van zijnen Heer, voor reden aanvoerende dat hij zijne Moeder op zijn een heiligd had haar niet te zullen verlaten voor hij zijn zesde jaar had bereikt. Een zonderling voorbeeld van een jongen Prins, die met de weigering van zijne meerderjarigheid, aan die ongehoorzaamheid handelde, welke een Zoon gemeenlijker zoude kunnen doen, wanneer hij tot jaren was. Het ware wanstaltig en strijdig met de natuur, om dezen eenmaal zo deugdelijken en gehoorzamen Zoon geheellijk met zodanig eene beleediging te belasten. Even zo onbillijk zoude het zijn te zeggen, alvorens zulks klaarlijk kon bewezen worden, dat de Koninginne Moeder van den Prins eenigzins uit hare zelve had gehandeld, hetwijl echter kennelijk, dat zij haar vertrouwen gaf, en nog meer, dat zij de zorg en opvoeding van haren Zoon, met welke zij alleen vertrouwd was, overdroeg in de handen van een Calvinist, van een Republikein en Vreemdeling, die bovendien geen erkende titel bezit, welke hem op eenigerlei wijze konde onderscheiden of aanbevelen voor den stand van Gouverneur van Prins Gustaaf."

„Laat niemant, om eene wonderspreuk te bewijzen, den naam van den beroemden la Harpe aanvoeren, nevens dien van den Keizer Alexander; la Harpe was slechts Alexanders leermeester en niet zijn Gouverneur. Laat niemand den naam meer misbruiken van den Keizer Alexander, met dien in familie geschillen te doen voorkomen, daar dit niet samenstemmend kan schijnen met de waarheid, welke een groot Souverein kenmerkt."

„Er is onlangs in de Couranten gezegt, dat de Keizer van Rusland den Prins Gustaaf tot Gouverneur van een zijner Provincien had benoemd; op een anderen tijd dat hij met des Keizers verlof naar Engeland ging om zijne studien te voleindigen, en door denzelven eene toelage van twee duizend Pond Sterling zou toegestaan worden voor de kosten van zijn verplaatsing, hetwelk zou aanduiden dat de Prins niet genoeg bezat om daar zelve voor te zorgen."

„Laat ons, derhalven, een paal stellen aan zo menige zwakgegronde nieuwsberigten, en, ten minsten trachten de waarheid te ontwikkelen, en niet geloven mogelijk te zijn, dat Keizer Alexander de veinzerij zo verre zoude willen voeren, om in het geheel geenerlei bericht te geven aan den Vader van Prins Gustaaf, van zijne goede gezindheden jegens deszelfs Zoon, terwijl hij in tegendeel verlangen is om de ongehoorzaamheid van dien zelfden Zoon uit den weg te ruimen."

„Het bovenstaande artikel is gezonden aan den Uitgever van *the Courier*, met verzoek om het in zijn Dagblad te plaatzen."

Bazel den eersten Junij 1819.

(*geteekend*) G. A. GUSTAFSSON.

FRANKRYK.

PARYS den 12 Junij. De Kamer der Afgevaardigden, welke uit hoofde der ongesteldheid van den President Ravez, gister door den Vice-President Becquey werd gepresideerd, heeft gister de deliberatien hervat over de behoeften van het Ministerie van Financien, en daarvan het zesde Hoofdstuk, waarbij 680 duizend Francs voor de Kamer van Afgevaardigden betaald worden, zonder eenig debat toegestaan; alsmede het zevende Hoofdstuk, bevattende de bepaling van eene reure geäffecteerd aan het Legioen van Eer, te vinden uit de opbrengsten van de registreetingen en van de Domeinen. Het achtste Hoofddeel, bevattende de Hoven van rekeningen ten beloope van een millioen 243 duizend francs, vond meer tegenstand, doch werd eindelijk toegestaan, zo wel als 151 duizend francs, gevragd bij het 9de Hoofdstuk voor de Commissie van Fransche en buitenlandsche liquidatien. Bij het tiende Hoofdstuk werden drie Millioenen Francs gevraagd voor het Kooster, waar over vrij wat gezegt is geworden, dan eindelijk werden zij door de Kamer gecrecordeerd.

De wet, betreffende de Dagbladen, benevens eene ordonnantie, nopens de uitvoering derzelve, zien thans het licht. Volgens de ordonnantie moeten de cautionnementen, welke men in inscriptien op ons Grootboek fongneeren wil, wat Parijs betreft, gedeponeerd worden in de centrale kas van de Koninglijke Schatkist, en, in de Departementen, in de kas van den Ontvanger der Domeinen in de Hoofdplaats. Alle inscriptie, die tot gezegd cautionnementen bestemd worde, moet, of door den Directeur-Generaal van het Grootboek of door den Departementalen Ontvanger-Generaal, alvorens voor cautionnement, geviseerd zijn. Wijders worde aan de eigenaren van dagbladen of periodieke geschriften 14 dagen tijd gegeven, te rekenen van den 9 dezer, om deze formaliteiten te vervullen.

De Hertog van Hamilton, een der aanzienlijkste Schotsche Edellieden, bevindt zich sedert eenige dagen te Parijs. Men zegt, dat hij, uit hoofde van oude regten en oude besittingen in Frankrijk, pogingen heeft aangewend om Lid van de Kamer der Pairs te worden.

De Marschalk Soult, Hertog van Dalmatien, is op zijn Kasteel van Villeneuve-l'Etang, bij St. Cloud, aangekomen.

In het *Journal de Paris* vindt men, ten opzigte der uitgewekenen van Texas, eenen particulieren brief van Nieuw-Orleans, gedagteekend den 29 Maart, voor welkers echtheid hetzelve instaat, en waarin de oorzaken van de

(*Het vervolg op de Kant van deze Blade.*)

*** De Gouverneur van Zuid-Holland noodigt, bij deze, alle belanghebbenden uit, om aan hem, ten spoedigsten, en uiterlijk vóór of op den 25 der loopende maand, in behoorlijke orde, op te geven, de nog ongeliquideerde pretensien, van laste van den dienst des jaars 1818, welke, door zijne inschenkomst, bij eenige Departementen van algemeen bestuur, zijn, of al nog behooren te worden ingezonden.

's Gravenhage den 9 Junij 1819.

De Gouverneur voornoemd,
VAN DER DUYN.

*** Heden namiddag overleed alhier, mijne dierbare Echtgenoote, MARIA BARTHA NYLAND, na eene hoogstgesogtelijke Echtverbintenis van bijna zes jaren, in den jeugdigen ouderdom van ruim negen- en twintig Jaren, mij achterlatende drie zeer jonge Kinderen, welke niet in staat zijn met mij hun groot verlies naar waarde te kunnen beseffen.

LEYDEN, den 14 Junij 1819.

P. GROEN.

*** De Crediteuren van den gefailleerden H. J. BAKKER, *Fabrikeur*, wonende te Leyden, worden bij deze opgeroepen, om op Dingsdag den 22 dezer Maand, des voormiddags ten half 11 uren, te compareeren op het Raadhuis alhier, ter Kamer waar de Rechtbank hare gewone zittingen houdt; ten einde de te doene mededeeling en voordrage te vanhoren, en wijders ten overstaan van den Heer Rechter-Commissaris in gemelden Boedel, ingevolge de wet, werkzaam te zijn.

LEYDEN 16 Junij 1819.

A. A. DILLIE, *Agent.*

*** N. J. FABIUS, J. H. MOSCH, H. E. DE LEEUW, H. O. FABIUS, D. A. NAMIAS Jr., H. K. VAN UBBEKE, B. J. VAN BEIJENBURGH, J. WYBENGA, M. WIMMERS, A. DE MOL VAN OTTERLO, J. H. SCHAAP en M. A. NAMIAS DE CASTRO, Makelaars, zullen, (ten overstaan van den Heer J. TIEDEMAN NICOLAASZ., Griffier) op Maandag den 21 Junij 1819, te Amsterdam, 's avonds ten vijf uren precies, in de Nes in de Brakke Grond, verkoopen: Een partij extra puiks puik vat 250 Varen *Virginia* Bladen TABAK. Leggende aan Kavelingen als bij Notitie word aangewezen.

*** J. WESSELING en H. WESSELING en S. H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 21 Junij 1819, des namiddags ten half 4 uren, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteeren te verkoopen: Een extra mooije nieuw aangekomene partij Riesa en Groeper Noordsche en Nerva Balken, nieuwe Stettinsche, Memelsche en Danziger Balken, Juffers, Twaalf-Ellen, Colters, Eike Stolpen, Maatbalken, Barkoenen, een mooije partij Kandij-Planken, Americaansche Duigen en anders HOUTWAREN, leggende in de Binnenkant, op de Schuiten en op de Wal.

*** E. J. JARMAN en JAN JARMAN, Makelaars, zullen op Dingsdag den 29 Junij 1819, en volgenden dag, 's morgens ten 10 uren, en des namiddags ten 4 uren precies, voor het Huis van de Overledene, op de Rozengrachte N. Z. het derde achter het hoekhuis van de eerste Dwarsstraat, door den Notaris A. HOUTKOPER, verkoopen: Een deftigen en zindelijken INBOEDEL, bestaande in Ledikanten met Behangsels, Beddes, Paardenhairen en andere Matrassen, Mahoonyhouten en Notehoomen Meubelen, Juweelen, Goud- en Zilverwerk, Galanterien en Rariteiten, oude blauwe O. L. en andere Porseleinen, Verlaks en Glaswerk, gemaakte Linnwaden, Vrouwe-Kleederen, Boeken, en andere Goederen meer, nagelaten bij wijlen Mejufvrouw SARA NAGEL, laatst Weduwe den Heer JAN SMIT Jsz. Alles breeder volgens Catalogus, in tijds bij voornoemde Makelaars te bekomen.

*** BIJ F. DEN HENGST en ZOON en de *Gebroeders* VAN CLEEFF, Boekverkoopers te *Amsterdam* en te *'s Gravenhage*, zijn AFZONDERLIJK gedrukt en aan hunne gewone Correspondenten verzonden: De NIEUWE GEARRESTEERDE WETTEN OP DEN OPBEF DER INKOMENDE en UITGAANDE REGTEN en van de ACCIJNSEN. — BUITENLANDSCH GEDISTILLEERD. — De WIJN. — BUITEN- en BINNENLANDSCHE BIEREN en ACCIJNSEN. — LAST- of TONNENGELD. — ZOUT *en de* PEKEL. — TURF. — STEENKOLEN. — ZEEP. — KOFFIJ. — SUIKER. — Alle naar de *text* van het STAATS-BLAD van het KONINGRIJK DER NEDERLANDEN, *in groot Octavo*. — De WET op de PATENTEN; als mede het TARIF DER IN- en UITGAANDE REGTEN *en van de* ACCIJNSEN, zal ook ten allerspoedigsten bij hun verkrijgbaar gesteld worden. — Te *Leyden* zijn dezelve bij de *Wed.* CYFVEER te bekomen.

Te Leiden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

Wastige verstoothing dezer opkomende Colonie worden gemeld. Zie hier een uittrekzel van denzelven:

„ . . . . Hoe zonderling het plan van L . . . . scheen, 't is het geheel eenvoudig, dat het Cabinet van Washington niet uit het oog verloor een door Fransche slaven bevolkt eiland, ten twaalf uren des middags, zal de Wel-Perw. Heer Christiaan Heinrich Eberbach, door Z. M. den Koning benoemd als gewoon Hoogleeraar bij het Theologisch Luthersche Seminarium alhier, zijne intree-Redevoering houden, in de gehoorzaal der Doorluchtige School dezer Stad.

AMSTERDAM den 15 Junij. Sedert onze laatste is in Texel niets binnen gekomen.

Uitgezeild E. J. Florentien, naar Lillefand.

In het Vlie is binnen gekomen H. Dijwitz, van Memel.

Uitgezeild G. J. Balmer, naar Londen, A. Jongbloed, naar de Oostzee, en M. Christensen, naar Noorwegen.

Te Terschelling is binnen gekomen H. E. de Jonge, van Christiansstad.

Arrivementen: Te Newjork J. E. Neale, van hier; te Gravesend H. J. Lodding, van Dordrecht; S. Gibbs, B. Ladd, K. W. Norton en T. van Driveldaal, allen van hier; te Rotterdam, D. Visser, D. Goedens, W. Bakker en W. Worton, allen van Harlingen; te Hull J. B. Goedens, van hier, en R. Wrigglesworth, van Grijpskerke; te Bremen R. Ballhorst, van hier, en te Hamburg J. Bosel, H. O. Kuiper, C. Koster, R. R. Hendrics en J. Breckwold, alle van hier; C. H. Luiken en F. Martens, beide van Amersfoord; te Rendsburg B. J. Sieders, van Dantzig, J. H. Sievers, van Kiel, en E. C. Krey, van Rostock, alle van hier; S. E. Schepbier, van Memel, en R. P. de Vries, van Dantzig.

7 Julij aanstaande, zal alhier in de Kloosterkerk, geopend worden, het algemeen Synode der Hervormde Kerk, onder presidie van den Ridder W. L. Krieger, gestelen Hoofdpredikar, terwijl den Heer Donker Curtius, te Arnhem, de functien van Vice-president zal waarnemen, verneemde, alwaar